13

1 தெசலோனிக்கேயர்:
புதுக் கிறிஸ்தவர்களைப் பெலப்படுத்துதல்

தலைப்பு

இந்தப் புத்தகம் இதைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களான, மக்கெதோனி யாவின் ஒரு நகரமான தெசலோனிக்கேயில் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவர்களைக் கொண்டு பெயரிடப்பட்டுள்ளது (1:1).

பின்னணி

பவுல் மக்கெதோனிய அழைப்பைப் பெற்றபின்பு (நடபடிகள் 16:9), அவர் முதலில் பிலிப்பி நகரத்தில் பிரசங்கித்தார் (பிலிப்பியருக்கு எழுதிய நிருபத்திற் கான குறிப்புகளைக் காணவும்), பின்பு அவர் தெசலோனிக்கே நகருக்குச் செல்வதற்காக, எக்நேஷியன் சாலையில் நூறு மைல்கள் மேற்கே சென்றார் (நடபடிகள் 17:1-9). தெசலோனிக்கே என்ற நகரம், மத்தியதரைக் கடலின் மிகமுக்கியமான கடல்துறைமுகங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. அது செல்வமிக்க ஆனால் துன்மார்க்கமான நகரமாயிருந்தது. அதன் அருகில், கிரேக்கர்களின் புராணக்கடவுளர்களுடைய இல்லமாகக் கருதப்பட்ட ஒலிம்பியா மலையின் பனிமூடிய சரிவுகள் இருந்தன.

பவுலின் வழக்கப்படி, அவரும் அவருடைய தோழர்களும் முதலில் யூதர்களிடம் சென்று, மூன்று ஓய்வுநாட்களில் அவர்களுடைய ஜெப ஆலயத்தில் பேசினர். யூதர்களில் ஒருசிலர் மாத்திரமே விசுவாசித்தனர், ஆனால் கிரேக்கர்களில் "திரளான கூட்டத்தார்" சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொள்பவர்களாய் இருந்தனர் (நடபடிகள் 17:4). அவிசுவாசமான யூதர்கள், விரோதத்தினால் நிறைந்து, ஒரு கலகத்தைத் தொடங்கினர். அவர்கள் பவுலையும் சீலாவையும் கண்டுபிடிக்க இயலாதபோது, மற்ற கிறிஸ்தவர்களை நகரத்தின் ஆளுநர்கள் முன்பாக இழுத்துச் சென்றனர். சகோதரர்கள் பவுலையும், சீலாவையும், தீமோத்தேயுவையும் பெரேயா நகருக்கு அனுப்பினர், ஆனால் விரைவிலேயே தெசலோனிக்கேயில் இருந்து அங்கு வந்த யூதர்கள் மீண்டும் கலகத்தைத் தூண்டிவிட்டனர். மீண்டும் ஒருமுறை பவுல் கடந்து சென்றார், இம்முறை அவர் அத்தேனே நகருக்குச் சென்றார். பவுல் தெசலோனிக்கேயில் இருந்த புதுக்கிறிஸ்தவர்கள் பற்றி அக்கறை கொண்டார், ஆனால் அவர் அங்கு திரும்பிச் செல்ல இயலாதிருந்தது (2:17, 18). தெசலோனிக்கேயில் இருந்து தீமோத் தேயு செய்தி கொண்டுவந்தபோது, அது பவுல் பயந்தவண்ணமே இருந்தது. வாழ்வின் சாதாரணப்பிரச்சனைகளோடும்கூட, அவர்களின் இளம் விசுவாசத் திற்கு மூன்று அச்சுறுத்தல்கள் இருந்தன: (1) உபத்திரவம், (2) வாழ்வின் பழைய பாதைக்குத் திரும்புவதற்கான சோதனை, மற்றும் (3) கள்ளப்போதகம். பவுல் தீமோத்தேயுவைத் தெசலோனிக்கே நகருக்குத் திரும்ப அனுப்பினார் (3:2, 3, 5). பின்பு வெகுவிரைவிலேயே, பவுல் கொரிந்து நகருக்குச் சென்றார். தீமோத்தேயு

நல்ல செய்தியுடன் வருகையில், அவர் அங்கே இருந்தார்: தெசலோனிக்கேயில் இருந்த சகோதரர்கள் அடிப்படையில் விசுவாசத்துடன் நிலைத்திருந்தனர் (3:6). இது பவுல் (தமது முதல் கடிதமாயிராதிருப்பினும்; கலாத்தியருக்கு எழுதிய நிருபத்திற்கான குறிப்புகளைக் காணவும்) தமது முதல் கடிதங்களில் ஒன்றான 1 தெசலோனிக்கேயர் நிருபத்தை எழுதும் சந்தர்ப்பமாக இருந்தது. தெசலோனிக்கேயர்களைக் குறித்த அக்கறை மற்றும் சந்தோஷம் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துதல் மற்றும் அவர்களின் விசுவாசத்தில் குறைவாய் இருந்த சில விஷயங்களை நிரப்புதல் ஆகியவை இக்கடிதத்தின் நோக்கமாய் இருந்தது (3:10).

இந்தக்கடிதம் கணிசமான அளவுக்கு மிகச்சரியாகத் தேதியிடப்பட முடியும்: கொரிந்துவில் பவுலினுடைய ஊழியம் தொடர்பாக லூக்கா, கல்லியோன் என்பவரைக் குறிப்பிடுகின்றார் (நடபடிகள் 18:12), மற்றும் டெல்பியில் உள்ள கல்வெட்டு ஒன்று, கல்லியோன் அதே நகரில் தங்கியிருந்த தேதியை நாம் அறிய அனுமதிக்கிறது. இந்தத் தகவல்களைப் பயன்படுத்தி, கி.பி. 50ல் 1 தெசலோனிக்கேயர் நிருபம் எழுதப்பட்டிருக்கும் என்று நாம் தேதி யிடுகின்றோம்.

வரைகுறிப்பு

வாழ்த்து (1:1-4).

I. பவுல் நினைவுகூருதலினால் புதுக்கிறிஸ்தவர்களைப் பெலப்படுத்து கின்றார்: அது எவ்வாறு இருந்தது (1:5-3:13).
   A. உங்கள் மனமாற்றத்தை நினைவுகூருகின்றேன் (1:5-10).
   B. உங்கள் மத்தியில் நான் ஊழியம் செய்த வகையை நினைவு கூருகின்றேன் (2:1-13).
   C. நான் உங்களுக்காக அக்கறைகொண்ட விதத்தை நினைவு கூருகின்றேன் (2:14-3:13).

II. பவுல் புத்திகூறுதலினால் புதுக்கிறிஸ்தவர்களைப் பெலப்படுத்துகின்றார்: அது எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் (4:1-5:22).
   A. பரிசுத்தத்தில் வாழுதல் (4:1-12).
      1. வேசித்தனத்தில் இருந்து விலகியிருத்தல் (4:1-8).
      2. ஒருவர் ஒருவரை அன்புகூர்ந்து நேர்மையுடன் இருத்தல் (4:9-12).
   B. நம்பிக்கை நிறைந்த தன்மையில் வாழுதல் (4:13-5:11).
      1. கிறிஸ்து மீண்டும் வருகின்றார் (4:13-18).
      2. அவர் வருகையில் ஆயத்தமாய் இருங்கள் (5:1-11).
   C. உதவிநிறைந்த தன்மையில் வாழுதல் (5:12-22).

ஆசீர்வாதமும் அறைகூவலும் (5:23-28).

தெசலோனிக்கேயருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் இருந்து பாடங்கள்

புதுக்கிறிஸ்தவர்கள் "கிறிஸ்துவுக்குள் குழந்தைகள்" என்று அழைக்கப் படுகின்றனர் (1 கொரிந்தியர் 3:1); தெசலோனிக்கேயில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் அப்படித்தான் இருந்தனர். தெசலோனிக்கேயருக்குப் பவுல் எழுதிய இரண்டு நிருபங்களில், அவரது அணுகுமுறையானது உணர்வுள்ள பெற்றோருடையது

போன்றிருந்தது. முதல் கடிதத்தில், அவர் பாலூட்டும் தாய் போன்று (2:7), கரிசனைமிகுந்த தந்தை போன்று (2:11) இருந்தார். அவர்கள் சரியானவற்றைச் செய்யும்படி அவர் வேண்டினார். இரண்டாம் கடிதத்தில், மென்மையான அணுகுமுறை சிலருக்குப் பயன்படவில்லை என்று அறிந்தபோது, அவரது தொனி கடினமானதாயிற்று; அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார் (2 தெசலோனிக்கேயர் 3:6; முதலியன.). வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளுக்கு, வெவ்வேறு அணுகுமுறைகள் தேவைப்படுகின்றன என்று ஒவ்வொரு பெற்றோரும் அறிவதுபோன்றே, ஒவ்வொரு பிரசங்கியாரும் போதகரும் அறிகின்றனர்.

பவுல் அவர்களின் விசுவாசத்தில் குறைவுபட்டிருந்தவற்றை அளிப்பதற் கென்று எழுதினார் (3:9-13). விசுவாசத்தைப் பெலப்படுத்த இரண்டு விஷயங்கள் இன்றியமையாதவையாக உள்ளன: (1) தேவ வசனத்தைப் படித்தல் (ரோமர் 10:17) மற்றும் (2) அதற்குக் கீழ்ப்படிதல் (யாக்கோபு 2:20). பவுல் இவ்விரண்டையுமே வலியுறுத்தினார்.

இறையியல் கருத்துநோக்கில் இருந்து காணுகையில், 1 மற்றும் 2 தெசலோனிக்கேயர் நிருபங்கள், கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை பற்றி அவற்றில் காணப்படும் கலந்துரையாடலினால் முக்கியமானவைகளாய் இருக்கின்றன. புதிய ஏற்பாட்டில் இருபத்தி ஐந்து வசனங்களுக்கு ஒன்று என்ற விதத்தில், வசனங்கள் இரண்டாம் வருகையை நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ கையாளுகின்றன. இது வேதாகமத்தில் வலிவார்ந்த ஒரு தலைப்பாக உள்ளது, மற்றும் தெசலோனிக்கேயர்களுக்கு எழுதப்பட்ட நிருபங்கள் இப்பாடக்கருத்துப் பற்றிய நமது புரிந்துகொள்ளுதலைக் கணிச மான அளவு கூட்டுகிறது.

கிறிஸ்து ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆட்சிசெய்வதற்காக இந்த பூமிக்குத் திரும்பி வருவார் என்று போதிக்கின்றவர்கள், 4:13-18 வசனப்பகுதியானது, துன் மார்க்கருக்கு முன்பு “முதலில்” (வசனம் 16) நல்லவர்கள் எழுப்பப்படுவார்கள் (“முதலாம் உயிர்த்தெழுதல்”), மற்றும் எழுப்பப்பட்ட நல்லவர்கள் ஆகாயத்தில் கிறிஸ்துவை எதிர்கொள்வார்கள், அங்கு அடுத்துவரும் ஏழு ஆண்டுகள் அவர்கள் தங்கியிருப்பார்கள் என்ற “பரவசநிலை,” பற்றி கூறுகிறது என்று சொல்லுகின்றனர். “பரவசநிலை” பற்றி வேத வசனங்கள் எதுவும் கூறுவதில்லை. கிறிஸ்துவுக்குள் உயிருடன் இருப்பவர்களுக்கு முன்பு, கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் “முதலில்” எழுப்பப்பட்டு அவரைச் சந்திக்கச் செல்வார்கள் (4:16). யோவான் 5:28, 29, நல்ல வர்கள் மற்றும் பொல்லாதவர்கள் ஆகிய இருசாராரும் எழுப்பப்படும் ஒரே “வேளை” உள்ளது என்றே போதிக்கிறது. ஒரே ஒரு உயிர்த்தெழுதல் மாத்திரமே இருக்கும், அதன்பின்பு, உடனடியாக நியாயத்தீர்ப்பு இருக்கும் (எபிரெயர் 9:27).

“உங்கள் பரிசுத்தமாகுதலும்கூட தேவனுடைய சித்தமாய் இருக்கிறது” (1 தெசலோனிக்கேயர் 4:3-7)

“பரிசுத்தமாகுதல்” என்ற வார்த்தை 4:3-7 வசனப்பகுதியில் மூன்று முறைகள் காணப்படுகிறது. நம்மில் பலர் பரிசுத்தமாகுதல் என்பதைப் பற்றி நிச்சயமற்றவர்களாய் இருக்கின்றோம். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, டெக்சாஸ் மாகாணத்தின் கிளிபர்ன் என்ற நகரின் மத்திய சபையில் பிரசங்கித்த கிளென்

வால்லெஸ் என்பவர், பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவர்கள் எழுந்து நிற்கவும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். இருவர் மாத்திரம் எழுந்து நின்றனர்: ஒரு மூப்பரும், ஒரு பகுதி நேரப் பிரசங்கியாரும். எஞ்சியவர்கள், தாங்கள் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டோமா இல்லையா என்பதை அறிந்திருக்கவில்லை. நீங்கள் தேவனுடைய பிள்ளையாய் இருந்தால், நீங்கள் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டுள்ளதுபோல் காணப்படாதிருப்பினும், அவ்வாறு நீங்கள் உணராதிருப்பினும், அல்லது அதை நீங்கள் விசுவாசியாமல் இருப்பினும்கூட, நீங்கள் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருக்கின்றீர்கள்!

I. பரிசுத்தமாகுதல் என்பதன் விளக்கம்.

A. "பரிசுத்தமாகுதல்" என்பது "பாவமற்ற பூரணத்தன்மை" என்றல்ல, ஆனால் "பிரித்துவைக்கப்படுதல்" என்றே அர்த்தப்படுகிறது.

1. இவ்வார்த்தை ஒரு நிலை அல்லது சூழ்நிலை என்பதைக் குறிக்க முடியும். இது நாம் கிறிஸ்தவர்களாவதைக் குறிக்கிறது (1 கொரிந்தியர் 6:11). ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் பரிசுத்த மாக்கப்பட்ட பரிசுத்தவான்.

2. இவ்வார்த்தை, 4:3-7ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வகையில், ஒரு வாழ்வுமுறையைக் குறிக்க முடியும். நாம் பிரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளதால், நாம் அதைப்போல் வாழ வேண்டும். நாம் புறதெய்வ வணக்கத்தாரைப்போல் வாழக்கூடாது என்று அறைகூவல் விடுக்கப்பட்டுள்ளோம் (வசனம் 5; மோக இச்சைக்குட் படாமல்).

B. இவ்வார்த்தை ஒப்புக்கொடுத்தல், அர்ப்பணித்தல், அதாவது, ஒரு விசேஷித்த நோக்கத்திற்காகப் பிரித்துவைக்கப்படுதல் என்ற கருத்தையும் கொண்டுள்ளது. இது நமது வேதவசனப்பகுதியில் மறைமுகமாய் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது (2 தீமோத்தேயு 2:20, 21ஐக் காணவும்).

1. மற்ற ஒவ்வொருவரைப் போலவும் இருக்க விரும்புதல் என்பது மாபெரும் அபாயமாக உள்ளது. நாம் மாறுபட்டவர்களாய் இருப்பதற்கு நமக்கு தைரியம் தேவைப்படுகிறது (ரோமர் 12:2; 2 கொரிந்தியர் 6:17, 18; யாக்கோபு 4:4; தானியேல் 1; 3; 6).

2. நாம் ஒரு விசேஷித்த வகையில் தேவனுக்குரியவர்களாய் இருக்கின்றோம்; நாம் அதைப்போன்று வாழவேண்டியது அவசியமாக உள்ளது (1 கொரிந்தியர் 6:20).

C. "பரிசுத்ததன்மை" ["holiness"] என்பது "பரிசுத்தமாகுதல்" ["sancti-fication"] என்ற வார்த்தை வருகிற அதே வேர்ச்சொல்லில் இருந்தே கிளைக்கிறது. "பரிசுத்தம்" என்ற வார்த்தை, தேவனுடைய தன்மையில் இருத்தல், அதாவது, தேவனைப்போல் இருத்தல் என்ற வலியுறுத்தம் கொண்டுள்ளது.

1. தேவன் பரிசுத்தராய் இருக்கின்றார் (ஏசாயா 6:3; வெளிப் படுத்தின விசேஷம் 4:8), எனவே நாம் பரிசுத்தராய் இருக்க வேண்டும் (லேவியராகமம் 20:7). "உங்களை அழைத்தவர் பரிசுத்தராயிருக்கிறதுபோல, நீங்களும் உங்கள் நடக்கைக ளெல்லாவற்றிலேயும் பரிசுத்தராயிருங்கள். நான் பரிசுத்தர்,

ஆகையால் நீங்களும் பரிசுத்தராயிருங்கள் என்று எழுதியிருக்கிறதே" (1 பேதுரு 1:15, 16).

2. *வேறுபட்டிருப்பதை உலகம் விரும்புவதில்லை, ஆனால் அதுவே தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்ற வகையில் நமக்கு விடுக்கப்பட்டுள்ள அறைகூவலாக உள்ளது (தீத்து 2:14; 1 பேதுரு 2:9). நாம் வேறுபட்டவர்களாய் இருப்பதால், நாம் வேறுபட்டவர்களாய்ச் செயல்பட வேண்டும். நமது தேவன், நமது ராஜா, நமது ராஜ்யம், நமது மதிப்பீடுகள், மற்றும் நமது இலக்குகள் வேறுபட்டுள்ளன[ர்].*

II. *பரிசுத்தமாகுதலின் செயல்விளக்கம் (4:3-7).*

A. *"வேசிமார்க்கத்துக்கு விலகியிருத்தல்" (வசனம் 3).*

1. *"நீங்கள் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாக வேண்டுமென்பதே தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது." பாலியல் தூய்மை என்பது தேவனுடைய பிள்ளைகளிடத்தில் விருப்பத்தேர்வுக்குரிய விஷயமாய் இருப்பதில்லை.*

2. *"பாலியல் ஒழுக்கக்கேட்டை," அல்லது பொதுவாக பாலியல் ரீதியான பாவத்தைத் தவிர்த்தல் என்பது பரிசுத்தமாகுதலின் ஒரு விவரிப்பாக உள்ளது.*

B. *"உங்களில் அவனவன் தன்தன் சரீரபாண்டத்தைப் பரிசுத்தமாயும் கனமாயும் ஆண்டுகொள்ளும்படி அறிந்து" (வசனம் 5).*

1. *"பாத்திரம்" என்பது அனேகமாக ஒருவரின் சுயசரீரத்தைத் குறிப்பிடலாம் (1 சாமுவேல் 21:5; 2 கொரிந்தியர் 4:7). நாம் நமது இச்சைகளைக் கட்டுப்படுத்தக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.*

   a. *இச்சையும் பாலுறவும் தவறானவை அல்ல. தேவன் பாலுறவை ஏற்படுத்தி வைத்தார். சரியான சூழ்நிலையில், அது சரியானதாகவே உள்ளது: "விவாகம் யாவருக்குள்ளும் கன முள்ளதாயும், விவாக மஞ்சம் அசுசிப்படாததாயுமிருப்பதாக; வேசிக்கள்ளரையும் விபச்சாரக்காரரையும் தேவன் நியாயந்தீர்ப்பார்" (எபிரெயர் 13:4).*

   b. *தவறான வேளையில், தவறான இடத்தில், தவறான நபருடன், பாலுறவு தவறானதாக உள்ளது, உதாரணமாக., வசனரீதியான திருமண உறவுக்குப் புறம்பாகப் பாலுறவு கொள்ளுதல், உங்கள் சொந்தத்துணை தவிர வேறு யாரிடமாவது பாலுறவு கொள்ளுதல் போன்றவை. "வேசித் தனத்திற்கு விலகியோடுங்கள். மனுஷன் செய்கிற எந்தப் பாவமும் சரீரத்திற்குப் புறம்பாயிருக்கும்; வேசித்தனஞ் செய்கிறவனோ தன் சுயசரீரத்திற்கு விரோதமாகப் பாவஞ்செய்கிறான்" (1 கொரிந்தியர் 6:18).*

2. *"பாத்திரம்" என்ற வார்த்தை ஒருவரின் மனைவியைக் குறிப்பதாய் இருக்கலாம் (1 பேதுரு 3:7).*

a. வசனரீதியான துணையுடன் சரியான உறவு கொண் டிருத்தல் என்பதே பாலியல் ஒழுக்கத்தில் மாபெரும் முன்னுதாரணமாக உள்ளது (1 கொரிந்தியர் 7:2-5; நீதி மொழிகள் 5:15, 18-20).

b. இளைஞர்களே, இளம்பெண்களே, நீங்கள் யாரைத் திரு மணம் செய்துகொள்வீர்கள் என்று முடிவெடுத்தலானது நீங்கள் மேற்கொள்ளும் மிகமுக்கியமான முடிவுகளில் ஒன்றாக உள்ளது!

C. "ஒருவனும் ... தன் சகோதரனை வஞ்சியாமலும் இருக்க வேண்டும்" (வசனம் 6).

1. பவுல் பரிசுத்தமாகுதலுக்கு இரு விவரிப்புகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம்: பாலியல் பாவத்தில் இருந்து விலகியிருத்தல் மற்றும் உங்கள் வியாபார விஷயங்களில் நேர்மையுடன் இருத்தல். வியாபார விஷயங்கள், பரிசுத்த மாயிருத்தல் அல்லது அதில் குறைவுபடுதல் என்பதைப் பிரதிபலிக்கிறது. பவுல் அனேகமாக இன்னமும் பாலியல் பாவத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம்.

a. "விஷயத்தில்" என்பதற்கு முன்பு "இந்த" (KJV) என்ற சொல்லானது மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் கூட்டப்பட் டுள்ளது.

b. கிரேக்க மொழியில், "விஷயம்" என்பதற்கு முன்னால் திட்டவட்டச் சுட்டுச் சொல் உள்ளது: "the matter." பவுல் விவாதித்துக்கொண்டிருந்த "விஷயம்" என்ன? பாலியல் பாவம்.

2. பாலியல் பாவங்கள் பிறரைப் புண்படுத்துகின்றன: நமது துணைகளை, பிறருடைய துணைகளை, நமது பெற்றோர்களை, சபையை, பாலியல் பாவம் என்பது மக்கள் தொடர்பு சாதனங்களினால் சித்தரிக்கப்படுவதுபோல, "கேளிக்கையும் விளையாட்டும்" அல்ல. அது பிறருடனான நமது உறவுமுறைகளை அழிக்கிறது; அது தேவனுடனான நமது உறவுமுறையை அழிக்கிறது!

முடிவுரை

A. நாம் எவ்வாறு வாழ்கின்றோம் என்பது தேவனுடனான நமது உறவுமுறைக்குப் பின்னோக்கி செல்லுகிறது. யோசேப்பு, "போத்திபார் என்னைக் கொன்றுபோடுவான், எனவே நான் விபசாரம் செய்ய முடியாது" என்று கூறவில்லை. அவர், "தேவனு க்கு விரோதமாய்ப் பாவம் செய்வது எப்படி?" என்று கேட்டார் (ஆதியாகமம் 39:9). வேறுவார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால்: "நான் தேவனுக்குரியவனாக இருக்கின்றேன். நான் ஒரு விசேஷித்த வழியில் அவருடையவனாய் இருக்கின்றேன். நான் பரிசுத்த மாக்கப்பட்டிருக்கின்றேன், பரிசுத்தமாய் இருக்கின்றேன். நான் இதைச் செய்யமுடியாது!" என்று அவர் கூறினார்.

B. நீங்கள் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருக்கின்றீர்களா? (நீங்கள் ஒரு

கிறிஸ்தவராய் இருக்கின்றீர்களா?) நீங்கள் அதைப்போன்று வாழ்கின்றீர்களா?